

DOMINGO 25 ORDINARIO CICLO A

PRIMEIRA Is 55, 6-9

Os meus plans non son os vosos plans

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA PROFECÍA DE ISAÍAS

Buscade o Señor mentres se deixa atopar,
invocádeo mentres está cerca.
Que o malvado deixe o seu vieiro,
e que o home pecador (deixe) os seus plans,
que se volva ao Señor para que teña misericordia del,
que (se volva) ao noso Deus
que ¡tanto engrandece ao perdoar!
Pois si, os meus plans non son os vosos plans,
nin os vosos vieiros son os meus vieiros
-é o Señor quen fala-.
¡Canto máis altos son os ceos cá terra!
Así son máis altos os meus plans cós vosos plans,
e os meus vieiros do que os vosos vieiros.

SALMO RESPONSORIAL Sal 144, 2-3. 8-9. 17-18

R/ (18a): O Señor está cerca dos que o invocan

Bendicireite o día enteiro,
louvarei por sempre o teu nome.
Grande é o Señor e digno de louvanza,
a súa grandeza é insondable.

O Señor é clemente e compasivo,
tardo á ira e rico en amor.
O Señor é bo para todos,
agarimoso con todas as súas obras.

O Señor é xusto nos seus camiños todos,
bo en todos os seus feitos.
O Señor está cerca dos que o chaman,
dos que sinceramente o invocan.

SEGUNDA Flp 1, 20c-24. 27a
A miña vida é Cristo

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS FILIPENSES

Irmáns e irmás:

Manifestarase a grandeza de Cristo na miña persoa, tanto que eu siga vivindo como que morra.

Porque para min a vida é Cristo; e morrer, unha ganancia. Ora, como vivir neste mundo me permite traballar con proveito, non sei o que escoller. As dúas cousas tiran por min: quería morrer para estar con Cristo, pois era moitísimo mellor. Mesmo así, por vós, cómpre que eu fique neste mundo

Unha cousa só: mirade de vos comportar conforme ao Evanxeo de Cristo.

ALELUIA Cf Feit 16, 14b:

Abre, Señor, o noso corazón, para que comprendamos as palabras do teu Fillo

DOMINGO 25 ORDINARIO CICLO A

EVANXEO Mt 20, 1-16a

Ou é que ti ves con mal ollo que eu sexa bo?

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela díxolle Xesús aos seus discípulos esta parábola:

O Reino dos Ceos parécese a un propietario que saíu pola mañá cedo a contratar xornaleiros para a súa viña. Axustou con eles o xornal dun denario e mandounos á súa viña. Saíu outra vez á media mañá e atopou outros sen traballo na praza. E díxolles:

- Ide vós tamén á miña viña, e dareivos o xusto.

Eles foron. De novo saíu polo mediodía, e pola tarde, facendo o mesmo. Pero aínda volveu saír á tardiña, e atopando outros parados na rúa, díxolles:

- Pero, que facedes aquí, todo o día sen traballar?

Eles responderon:

- É que ninguén nos contratou.

El díxolles entón:

- Ide vós tamén á miña viña.

Anoitecendo xa, díxolle o dono da viña ao administrador:

- Chama os xornaleiros e págalle o xornal: empézasme polos últimos e acabas polos primeiros.

Chegan os da derradeira hora e dálles un denario a cada un. Cando chegaron os primeiros coidaron que lles darían máis, pero tamén recibiron cadanseu denario. Ao recibilo, murmuraban contra o propietario:

- Eses, os derradeiros, traballaron unha hora só e trátalos igual ca nós, que aturamos o peso e a caloraza do día.

Pero el replicoulle a un deles:

- Amigo, non che fago ningunha inxustiza. Non axustamos un denario? Pois colle o teu, e vaite. E logo, se quero darlle ao último igual ca a ti, non teño dereito a facer o que quero co que é meu? Ou é que ti ves con mal ollo que eu sexa bo?

Así, dese mesmo xeito, os últimos serán os primeiros.